

bois de Chiny

vandaag is regen een zegen,
we stappen als knorrende zwijnen
door het bos – druilregen, evers
met slaglanden als een vlag
uit de muil, trots omdat er geen

schaamte is: wie stil houdt, hoort
beneden een waterval, het vallende
suizen, algen en wieren

we vermoeden een kluis waar de
bever zich schuilhoudt, de marter,
de wezel en boven in het grauw
de cirkels van de buizerd, de rover
die loert en lijdzaam drijft

fier als twee evers op stap door
het druilen – grassen schudden
hun druppels in een laars: vandaag
is deze regen een zegen, er is
een suizen beneden en boven,
de ademhaling van aanwezigheden
die ons gadeslaan met vertederling

o de aandacht van een druilerig bos,
een geluid van bijna zwijgen, zo dicht
nabij dat het op een adem lijkt
met de splijtende sterren van de
kamperfoelie, de oorhangers van
een vlinderstruik – het donshaar

komt recht in onze nek, op armen
en benen, de trilharen in de neus:
ze trillen als wimpels aan een koord,

gebedswimpels zoals er hoog in
de Himalaya staan, en wij blijven
bij de zoom van de Semois
in eigen land, in eigen vrede

StafDe Wilde